

Rozjímanie na stredu 33. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na stredu 33. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: vniesť do
hry naše dary, ktoré nám dal
Boh; sme povolaní využiť svoj
čas; dôverovať vlastným
talentom.

NA CESTE DO JERUZALEMU,
neďaleko svätého mesta, povedal
Ježiš skupine, ktorá Ho sprevádzala,
podobenstvo o mínach (porov. Lk 19,
1-27). Kráľ ide do vzdialenej krajiny a
zverí svoj majetok hŕstke sluhov, aby
z neho vyťažili čo najviac. Každý

sluha dostane rovnakú sumu peňazí: mínu, čo sa rovnalo pol kile striebra. Všetkým dáva rovnaký pokyn: „Obchodujte, kým sa nevrátim“ (Lk 19, 13). Každý z týchto sluhov má v rukách dar a pán ich žiada, aby ho použili na prinášanie ovocia.

Pohľad na naše vlastné talenty nám pomáha pochopiť dôveru, ktorú v nás Pán má. Sú naším jedinečným a osobným spôsobom účasti na Božom poslaní. Naše talenty sú dary, ktoré prinášame Cirkvi, svetu a spoločnosti. Okrem toho sme spolu so všetkými našimi osobnými vlastnosťami dostali veľký dar viery v Krista a možnosť žiť práve jeho život prostredníctvom sviatostí, tých „nevyčerpatelne poklady lásky, milosrdenstva a dobroty“[1]. Kristus „nám daroval vzácne a veľmi veľké prislúbenia, aby ste sa skrze ne stali účastnými na Božej prirodzenosti“ (2 Pt 1, 4).

Kráľ v podobenstve dôveruje týmto sluhom, dáva im veľký priestor na ich iniciatívu. Nedáva im podrobné inštrukcie, v ktorých by im presne povedal, čo majú robiť, ale všetko necháva v ich rukách. Dvaja z nich to rýchlo pochopili. Dokázali konať slobodne a veľkoryso v rámci širokých plánov svojho pána. Toto gesto dôvery prežívali ako výzvu, aby rozhýbali svoje vlastné talenty a otvorili sa svojim spoluobčanom: „Podľa toho, kto aký dar dostal, slúžte si navzájom ako dobrí správcovia mnohotvárnej Božej milosti“ (1 Pt 4, 10).

„KEĎ SA PO PREVZATÍ kráľovstva vrátil, dal si zavolať sluhov, ktorým dal peniaze, aby zistil, koľko kto získal“ (Lk 19, 15). Prví dvaja sluhovia dostali za svoju prácu štedrú odmenu: postarali sa o to, aby

poklad, ktorý dostali, priniesol bohaté ovocie. Kráľ sa potešil a obom povedal: „Správne, dobrý sluha; pretože si bol verný v maličkosti, maj moc nad desiatimi mestami“ (Lk 19, 17).

Dary, „ktoré nám Boh dal, nie sú naše, boli nám dané, aby sme ich používali na Božiu slávu“, povedala svätá Terézia z Kalkaty. „Budme štedrú a všetko, čo máme, používajme pre dobrého pána“[2].

Samozrejmosťou je, že tento „biznis“ sa bude realizovať v bežných veciach nášho života, v každodennosti, v tých úlohách a vzťahoch, ktoré sa očiam sveta môžu zdať nedôležité.

„Čokoľvek robíme, aj keby to bola len pomoc niekomu na druhej strane ulice, robíme to pre Ježiša. Dokonca aj to, že niekomu ponúkneme pohár vody, robíme to pre Ježiša,“ uzavrela svätica. „Boh počíta s našou každodennou odpoveďou, ktorá sa

skladá z malých vecí, ktoré sa silou jeho milosti stávajú väčšími“[3].

„Má človek niečo, čo by mohol ponúknuť Bohu? Áno, svoju vieru a svoju lásku. To je to, čo Boh od človeka žiada (...). Boží dar existuje, ale musí existovať aj prínos človeka“[4]. V skutočnosti je skutočnosť, že Boh chcel dať do našich rúk možnosť konať toľko dobrých vecí namiesto toho, aby ich robil sám, tajomným darom. Toto podobenstvo ukazuje, ako náš Pán chce, aby sme využili svoje schopnosti a pomohli mu starať sa o druhých a premieňať svet; táto Božia dôvera v nás vytvára rozmanitosť a pluralitu. Ako povedal svätý Josemaría: „Každá generácia kresťanov má vykúpiť a posvätiť dobu, v ktorej žije“[5].

TRETÍ SLUHA v podobenstve nemyslel na záležitosti svojho pána, ani nechcel peniaze investovať, ale staral sa len o svoje vlastné bezpečie: všetko ukryl do šatky, aby to vrátil neporušené. „Pane, hľa, tvoja mína“ (Lk 19, 20). Tretí sluha na rozdiel od ostatných dvoch „nezodpovedne a vedený pohodlnosťou sa rozhodol vrátiť iba to, čo mu bolo zverené. Bude márníť minúty, hodiny, dni, mesiace, roky, celý život“[6]. Keď sa porovnával so svojimi spoločníkmi, možno si myslel, že táto úloha je nad jeho sily, a uprednostnil cestu bez rizika. Nepochybne mu chýbalo veľké dobrodružstvo, keď dal do stávky svoje cenné talenty.

Keď prišiel pán, rozhorčene sa vyjadril o nedbanlivosti tohto sluhu; povedal mu, že je to „zlý sluha“ (Lk 19, 26), pretože sa nepostaral o to, aby dedičstvo, ktoré mu zveril, prinieslo ovocie. Skrývať mínu,

komentuje svätý Beda, „je toľko, ako pochovávať prijaté dary pod nečinnosťou lenivého leňocha (...). Nazýva sa *zlým sluhom*, pretože bol lenivý pri plnení svojich povinností“[\[7\]](#). Medzi strachom zo zlyhania a túžbou nekomplikovať si život udusil šťastie, ku ktorému bol povolaný, šťastie oveľa väčšie, než si predstavoval.

„Máme teda pred sebou veľkú úlohu,“ pripomenul nám svätý Josemaría. „Nemôžeme zostať pasívni, lebo Pán nám jasne povedal: obchodujte, kým sa nevrátim. Pri očakávaní Pána, ktorý sa vráti, aby sa naplno ujal svojho kráľovstva, nemôžeme ostať sedieť so založenými rukami“[\[8\]](#). Naša blahoslavená Matka sa rozbehla podeliť o svoju radosť so svojou sesternicou; ani na sekundu nepochovala milosť, ktorou ju Boh naplnil. Môžeme Ju požiadať o rovnakú odvahu, aby sme do hry uviedli talenty, ktoré nám Boh dal.

[1] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 162.

[2] Svätá Terézia z Kalkaty, *Najväčšia láska*, kap. 5.

[3] Fernando Ocáriz, *A la luz del Evangelio*, s. 65.

[4] Origenes, *Homílie o knihe Numeri*, 12, 3.

[5] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 132.

[6] Svätý Josemaría, *Boží priatelja*, bod 45.

[7] Svätý Beda, komentár k tejto pasáži v *Catena Aurea*.

[8] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 121.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/streda-33-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/streda-33-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (02.04.2026)